

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
7 Пвж 391/21
15.09.2021. године
Београд

УКА. БР. 45
29 SEP 2021

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Татјане Ђурице, као председника већа, судије Слободанке Виденовић и судије Тијане Поповић, као чланова већа, у поступку стечаја над стечајним дужником Стечајна маса „Царичин град бетони“ доо у стечају Београд, Обилићев венац 18-20, матични бр. 27007554, одлучујући о жалби стечајног повериоца Компанија „Дунав осигурање“ адо из Београда, Македонска бр. 4, матични бр. 07046898, изјављеној против решења Привредног суда у Београду Ст 243/18 од 03.08.2021. године, на седници већа одржаној дана 15.09.2021. године, донео је следеће

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Привредног суда у Београду Ст 243/18 од 03.08.2021. године и спис враћа првостепеном суду на поновни поступак.

Образложење

Побијаним решењем Привредног суда у Београду усвојен је завршни рачун стечајног управника стечајног дужника Стечајна маса „Царичин град бетони“ доо у стечају Београд, Обилићев венац бр. 18-20, те је закључен поступак стечаја над стечајним дужником, одређена коначна награда за рад стечајног управника у износу од 1.763.543,01 динара, одређена коначна накнада трошкова управнику у износу од 1.266.600,00 динара, одобрена резервација средстава за трошкове стечајног поступка и обавезе стечајне масе за период до закључења стечајног поступка од 5.894,51 динара, те је одређено намирење стечајних поверилаца преносом у власништво неуновчене имовине и ненаплаћеног потраживања према дужнику стечајног дужника Стечајној маси „SCT&CG Montaža“ ад у стечају из Београда, на начин како је то одређено у табели која је саставни део изреке из става VI побијане одлуке. Наложено је Агенцији за привредне регистре из Београда да изврши брисање стечајног дужника, наложено је стечајном управнику да угаси рачуне стечајног дужника, наложено је Републичком заводу за статистику да брише из своје евиденције стечајног дужника, наложено Министарству финансија, Пореска управа, Филијала Стари град да угаси порески идентификациони рачун, те је наложено управнику да по предатом извештају уз доставу доказа о уништењу печата достави предлог за своје разрешење услед закључења стечаја.

Против наведеног решења благовремену жалбу подноси Компанија „Дунав осигурање“ адо из Београда, у битном наводећи да је првостепени суд закључио поступак стечаја и да је без обзира на раније уложене примедбе истог повериоца на извештај и завршни рачун пренео неуновчену имовину и то покретне ствари које се уопште не налазе у државини стечајног дужника, нити је познато у чијој се државини налазе, нити да ли уопште постоје, обзиром да је кривична пријава поднета против НН лица још 2014. године, а да оне до сада нису пронађене, вредност им је законски

амортизована значајно у односу на дан процене, те да се стога уопште и не може сматрати да су повериоци намирени у вредности ствари које им нису пренете у државину, а да није извршен пренос имовинско правног захтева истакнутог у кривичном поступку. У смислу образложених жалбених навода предлаже да се побијано решење укине.

Жалилац је поднео и допуну жалбе дана 17.08.2021. године.

Испитујући законитост и правилност побијаног решења у границама одређеним одредбом чл. 386. и 402. Закона о парничном поступку, који се примењује сходно, а на основу чл. 7. Закона о стечају, Привредни апелациони суд налази да је жалба основана.

У поступку доношења побијаног решења нису учињене апсолутно битне повреде из одредбе чл. 374. ст. 2. Закона о парничном поступку, на које овај суд пази по службеној дужности. Међутим, основано се наводима жалбе да се суд није обазирао на примедбе жалиоца, указује на апсолутно битну повреду из одредбе чл. 374. ст. 2. тач. 12. Закона о парничном поступку, који се примењује сходно. Наиме, првостепени суд није дао јасне разлоге за своју одлуку, посебно није ценио истакнуте примедбе жалиоца на завршни рачун.

Одредбом чл. 46. ст. 1. Закона о стечају („Службени гласник РС“, бр. 104/2009), по ком се спроводи поступак стечаја, прописано је да против решења се може изјавити жалба суду вишег степена, преко првостепеног суда, у року од 8 дана од дана објављивања решења на огласној табли суда, односно од дана достављања решења учесницима у поступку, ако овим законом није другачије одређено. Жалилац је уложио благовремену жалбу, будући да је решење истакнуто на огласној табли суда 04.08.2020. године, а да је жалба поднета 10.08.2020. године. Међутим, допуна жалбе поднета је неблаговремено, односно по протеклу рока за улагање жалбе из напред цитиране одредбе чл. 46. ст. 1. Закона о стечају. Наиме, након објављивања решења на огласној табли суда дана 05.08.2021. године почео је тећи рок од 8 дана за изјављивање жалбе, те да је истекао са даном 12.08.2021. године, што допуну жалбе чини неблаговременом. Отуда Привредни апелациони суд није ценио наводе допуне жалбе.

Према стању у списима и образложењу побијане одлуке, решењем Привредног суда у Београду Ст 3607/2011 од 16.03.2012. године отворен је поступак стечаја над стечајним дужником „Царичин град бетони“ доо у стечају из Београда, Обилићев венац бр. 18. Решењем истог суда од 08.06.2012. године одређено је да ће се стечајни поступак спровести банкротством, односно уновчењем имовине стечајног дужника. Стечајни дужник продат је као правно лице, па је решењем суда 4 Ст 3607/2011 од 29.10.2018. године обустављен поступак стечаја над истим, а стечај настављен над стечајном масом која је регистрована код Агенције за привредне регистре. У поступку стечаја претходно је уновчена и покретна имовина. Дана 15.06.2021. године стечајни управник стечајне масе доставио је завршни рачун и завршни извештај уз предлог за закључење поступка стечаја. Исти је истакнут на огласној табли суда, а примедбе на рачун доставио је жалилац указујући да се истим предвиђа пренос неуновчене имовине и то покретних ствари које уопште нису у државини стечајног дужника најмање 10 година, да се на наведени начин не може сматрати да су повериоци намирени, да су ствари морале бити отписане, а уколико се пронађу да се спроведе накнадна деоба. Првостепени суд је заказао завршно рочиште за дан 03.08.2021. године, а оглас о истом објављен је у „Службеном гласнику Републике Србије“ бр. 69 од 09.07.2021. године. По одржаном рочишту, на ком, према садржини записника, није расправљано о изнетој примедби повериоца, првостепени суд доноси побијану одлуку.

Првостепени суд се позвао на одредбу чл. 148. Закона о стечају.

Одредбом чл. 148. ст. 1. Закона о стечају, прописано је да стечајни судија доноси решење о закључењу стечајног поступка на завршном рочишту, у ст. 2. да ако је уновчена сва имовина стечајног дужника, а постоје парнице које су у току, стечајни судија на предлог стечајног управника може донети решење о закључењу стечајног

поступка, а у ст. 3. да у случају из ст. 2. овог члана стечајни управник се именује за заступника стечајне масе стечајног дужника коју чине средства издвојена по основу оспорених потраживања и средства која се остваре окончањем парнице у корист стечајног дужника. Одредбом чл. 101. ст. 1. Закона о стечају, прописано је да је стечајна маса целокупна имовина стечајног дужника у земљи и иностранству на дан отварања стечајног поступка, као и имовина коју стечајни дужник стекне током стечајног поступка.

Према одредби чл. 105. ст. 1. Закона о стечају, отварањем стечајног поступка стечајни управник преузима у државину целокупну имовину која улази у стечајну масу и њоме управља.

Одредбом чл. 106. ст. 1. Закона о стечају, прописано је да стечајни управник пописује ствари које улазе у стечајну масу уз назначење њихове процене у висини очекиваног уновчења. Ако је то потребно, стечајни управник ће уз сагласност стечајног судије процену вредности ствари поверити вештаку.

У конкретном случају продат је стечајни дужник као правно лице, те не постоји неуновчена имовина која се налази у поседу стечајног управника. Нема парница које су у току, већ постоји кривични поступак по кривичној пријави поднетој након што су одређене покретне ствари нестале из стечајне масе. Постоји и потраживање према правном лицу у стечају. У таквој ситуацији, првостепени суд по одржаном завршном рочишту доноси решење о закључењу стечаја којим у ставу VI одређује намирење стечајног повериоца преносом у власништво неуновчене имовине и то покретних ствари, а сразмерно висини њихових потраживања, уопште не наводећи о којим покретним стварима се ради. При том, по пријему примедби жалиоца, стечајни управник се изјаснио наводећи да се ствари преносе у власништво повериоца, али да се они на тај начин „не намирују“, што је супротно садржини побијаног решења у ком је наведен "преглед намирења". Притом занемарује се да ствари нити су индивидуализоване нити се налазе у поседу стечајног дужника. Постоји кривични поступак у коме је можда, али је то остало неутврђено, истакнут имовинско правни захтев.

Другим речима, не могу се повериоци намиривати стварима које се уопште не налазе у поседу стечајног дужника, нити се зна о којим стварима се ради, нити на који начин је утврђена њихова вредност. Када су испуњени услови за намирење поверилаца преносом имовине онда се мора навести проценат намирења. Следом реченог, одлука је морала бити укинута, па је Привредни апелациони суд, сходном применом одредбе чл. 401. тач. 3. Закона о парничном поступку, а сходно одредби чл. 7. Закона о стечају, одлучио као у изреци.

У наставку поступка, првостепени суд ће имајући у виду примедбе из овог решења разјаснити да ли постоје ствари или права које могу бити предмет преноса на повериоце, имајући у виду да уколико се преносе покретне ствари оне морају бити одређене, као што мора бити јасно одређено и потраживање које се преноси и проценат намирења.

Цениће евентуално уложене примедбе на завршни извештај и завршни рачун и о својој оцени истих дати разлоге у образложењу одлуке.

ТЂ/ЈВ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА

Татјана Ђурица с. р.

За тачност отправка

